

[Vestergaard Poulsen.]
 skulle indhente tilladelse at garantere for visse lån til grundejere vil lette forretningsgangen. Det er mit håb, at tilsynsrådene må kunne indfri de forventninger til samarbejde, som primærkommunerne måtte nære, og her vil der netop fortsat kunne drages nytte og fordel af det store erfaringsmateriale, som rådernes formænd, vore dygtige amtmænd, er i besiddelse af. I primærkommunerne finder man det dog rigtigt, som det er udformet i lovforslaget, at tilsynsrådernes afgørelser kan ankes til indenrigsministeriet, så afgørelserne eventuelt kan efterprøves. Lad mig indskyde, at spørgsmålet om opgavefordelingen mellem amtmænd og amtsråd interesserer de pågældende meget; ministeren kan måske oplyse lidt om, hvilke tanker han har herom.

Nævnes bør også lovforslagets § 68, løfteparagraffen til de kommunale tjenestemænd, vedrørende disses ansættelses-, afskedigelses-, lønnings- og pensionsvilkår. Hvornår vil udkast til vedtægt herom kunne foreligge? Men det, som alle kommunalfolk tænker på, er opgavefordelingen mellem stat, amt og primærkommune samt den relative byrdefordeling parterne imellem; ikke mindst det sidste skaber spænding i sindene. Men så nærmer vi os straks det uopklarede spørgsmål: skal amternes antal reduceres eller endda halveres med virkning fra 1. april 1970? Hvis dette er tilfældet, burde man så ikke samtidig klare det ingenmandsland, som bliver efterladt, når byerne har spist sig mæt i omegnskommunerne? Der bliver efterhånden alligevel ikke meget tilbage.

Jeg betragter gennemførelsen af dette lovforslag som et betydningsfuldt skridt fremad mod kommunale styreformer, som svarer til tidens krav, og jeg skal hermed på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget med de af indenrigsministeren foreslåede ændringer.

A. Chr. Andersen: Mit parti må på det foreliggende grundlag afvise de tre af mindretallet stillede ændringsforslag.

Jeg vil gerne sige lidt om ændringsforslag nr. 2 angående udvidelse af det maksimale antal kommunalbestyrelsesmedlemmer fra 25 til 29. Jeg vil håbe, at kommunerne ikke bliver større, end at 25 kommunal-

bestyrelsesmedlemmer vil være et passende maksimum. Men hvis det skulle vise sig, at visse kommuner skulle blive så store, at 25 ikke er nok, så er det vel også tvivlsomt, om 29 er det. I påkommende tilfælde kan det blive nødvendigt ved særlig lovbestemmelse at fastsætte antallet i sådanne kommuner. Når vi nu en gang ad åre skal til at beskæftige os med Københavns kommunes problemer, er det vel for optimistisk at tro, at man vil dele hovedstaden op i fornuftige kommunale enheder, således at indtil 25 medlemmer i hver af disse kan forestå styrelsen.

På mit partis vegne skal jeg i øvrigt anbefale de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag. Jeg skal undlade at gå i enkeltheder, det har de foregående ordførere jo gjort. Men jeg vil gerne i øvrigt udtale, at selv om der i betænkningen er peget på, at der kan opstå en række uafklarede problemer i forbindelse med kommunalreformens gennemførelse, der kan nødvendiggøre en revision af loven før dens ikrafttræden, vil jeg gerne på mit partis vegne bemærke, at vi finder det hensigtsmæssigt at lade lovforslaget gå tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling, for at vi endnu en gang kan kigge på visse ting. Visse yderligere ændringer har jo været under overvejelse, og der kan være visse spørgsmål, det vil være gavnligt at drøfte endnu en gang.

Udvalget har således drøftet muligheden af større offentlighed omkring det kommunale arbejde. Udvalget er enig i værdien af større offentlighed, men det har endnu ikke givet sig udslag i forslag til ændring af lovtæksten, idet man her peger på en række modstående hensyn. Sager vedrørende personlige forhold skal jo altid behandles på lukkede møder, og det skal sager vedrørende køb og salg af fast ejendom også, ligesom overslag og tilbud vedrørende bygningsarbejder og leverancer i øvrigt også normalt skal behandles for lukkede døre, hvis ikke kommunalbestyrelsen i de enkelte tilfælde træffer anden bestemmelse. Men ud over disse sager kan et flertal i kommunalbestyrelsen vedtage, at en hvilken som helst sag skal behandles for lukkede døre, og dermed pålægge alle medlemmer tavshedspligt. Det er et spørgsmål, om ikke et mindretal burde kunne